

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

ב' אמר ר' יהודה שרנא
במשחא. עי' לקמן דף קכז
ע"ב מוס' ד"ה רמז:
תוס' ד"ה הנפמא וכו'
רבה נמי אית ליה. עי'
ונחמז דף מא ע"ב מוס'
ד"ה כל מילי. ובעירובין דף
ג ע"ב מוס' ד"ה לא מימא:

לעזי רע"י

קרינ"ש. פגומים.

מוסף רש"י

הלכה כסתם משנה. רבי
זוטא קידר המשנה וכשרה
יבירי חכם וישרו בעיניו שגאן
עלה, ולא הזכיר סא אומר
גמליה, כדי שיהא יסוד שגוי
נפשי יחיד ורגלן כלילי שגט
נפסי המרוצים ויעשו כמותן
ביצה ב:). מרבני שלה
רבי. ראה רש"י לעיל מד
וטיילטו שרגא. נר
העליקו בו בשנת וכה
(יבמות יד.).

רבינו חננאל

[illegible]

כל צורות שבת צר

כי לא מצאו היתר אחר.

כירה פרק שלישי עשרה

מוסר לנטופה. דסתם כילת חתנים אין לה גג טפח שנקליטין ויזאלין לשני ראשי המטה באמצעה אחד לכאן ואחד לכאן וימות כליום טפח אינו אהל אין ואלו שופע לכאן ולכאן וימין שאינו רחב טפח פריקם שמה תפול ותסדק.

ישיבת יסודנה וגמאל עושה כלי: **ידיק.**

מחר למוצאי ומוחר

ויחזיקנה ונמלא עושה כלי: חידקי.
 חיתוכין סביב לה קרינ'ש ודומה
 לפרקקים ומאן דמזי סבר של פרקים
 הוא: גדולה. הואיל וזכרה לעשותה
 בשל חוליות כן אית זיה חידקי סברי
 החוליות והי אסור אפילו לרש לנקט
 כדלמא ר' לויט' ניטלת צמחי ידים אסור
 לעלולטלה: כי פליגי בקטנה דאית צה
 חידקי. דכולי עלמא ידעי דלאו
 חוליות ניכו: גורנין. אטו חוליות:
 ומומי אמר רבי יוחנן הכי. הלכה כר'
 יהודה: ספא משנפיו. דמוכני דקמי
 הא אין עליה מעות שריא בגון שלא
 יהי עליה צה משמות והכי תידוק
 מנייה טעמא דרש עליה מעות כשקדש
 היום הא אין עליה כשקדש היום
 שריא: לדיוספרא. מקום: איבעיא
 להו. חדא הוראה הואי והכי קאמר
 הורה במנורה להיתרא כדרך שהיה ר'
 ששמעון מתיר בנר ישן או דילמא שמי
 הוראות הוה הורה במנורה לאיסור
 כדלמא ר' דמחיקי וגורנין אטו חוליות
 וכר'ש הורה בנר להיתר: וטולטל שרגא.
 נר שצבה: לעולם כרבי שמעון סבירא
 ליה. דאי סבירא ליה דאסור לא הוה
 מטלטל ליה לכבוד ר' יהושע בן לוי
 דליעבד איסורא: שרגא דמחא.
 שדלק נר של שמן: שרי לעלולטלה.
 אחר שצבה כר' שמעון דלא מחיס:
 אכלנ' צנפסא. דמסרת אפילו רבי
 שמעון מרה דלא חזי אלא למלאכה:
 איקפד רבא. משום טיגון המטה:
 מותר לנשותה ומותר
 אמר אביי בשל חוליי
 בן לקיש דשרי מאי
 דאית בה חידקי הלל
 בין קטנה אסורה לשם
 בה חידקי גזירה אמר
 פליגי בקטנה דאית
 גזרינן ומר סבר לא גזר
 והאמר ר' יוחנן⁶ הלל
 מוכני שלה בזמן שזו
 לה ואין נמדדת עמה
 המת ואין גוררין או
 עליה מעות הא אין ע'
 דהו עליה ביה"ש א'
 שלא היו עליה מעות
 דבריו של ר' יוחנן א'
 אחת הלך רבי לדיו
 כר' שמעון בנר איבע'
 כר' שמעון בנר להי
 במנורה לאיסורא וכר'
 תיקן רב מלביא אי
 וטילטל שרגא ואיקקפד
 גלילאה איקלע לאתת'
 טילטל שרגא ואיקפד
 אבהו כי איקלע לאת'
 הוה מטלטל שרגא כ'
 יוחנן⁷ לא הוה מטלטל
 כרבי יהודה סבירא ל'

ובעא לעוריה. בשאלות:

השירים

הוא דלא הוה עביר *א"ר יהודה שרגא דמשחא
אסור לטלטולה רבה ורב יוסף דאמרי תרווייהו דנפ
(דהואיל וחזי לכסות ביה מגא) רב איי איקלע לבי רב
בטינא אתיבי אפוריא קמיה דרבא איקפד רבא בעא ל
ורב יוסף דאמרי תרווייהו שרגא דנפטא נמי שרי לטל
לכסויי בה מגא אלא מעתה כל צורות שבחצר מטלט
בהו מגא א"ל הא איכא תורת כלי עליה הני ליכא תורת

לְאֹאקוּמָה הָיָה צְרִיפוֹ אֲבָל לֹא־לִמְאֵן דֹּאסֶר^א קָשָׁה וּמִירָן רִי"א דְּהַטֵּם מִי וּפְעָמִים וּזְקִיפִין אוֹתָן^ב 101 הָרוּרָה בַּמְנוּרָה לְהִיתְרָא וּבִר"ש בְּנֵר נִמְי וְזֹאת^ג 102 אֲמַאי לֹא קָאָמַר נִמְי אוֹ דִּילְמָא הוּרָה בַּמְנוּרָה לְהִיתְרָא^ד כִּרְצִי טְרִיפּוֹת (חֲלִיץ 97 ו: טז) הוּרוֹ בַּטְרַפְחָת כִּרְצִי צוּפֶק אִיבְעִיָא לִי בַּטְרַפְחָת לְהִיתְרָא כִּרְצִי צוּפֶק וּכְרְצִי צוּפֶק לֹא סְצִירָא לְהוּ וְיִל"ד דְּהָ טַעַם אֶחָד לְשֵׁנִיהָ דִּנְר"א מִשּׁוּם מוּקָפָה וּמְנוּרָה^ה מִשּׁוּם בְּנִין^ו וְעוֹתוֹ נִמְי לְהִיתְרָא וּמִיָּה בְּלֹא הֵי מְגִי'יָן שֶׁ סְפָרִים וְי"ג הוּרוֹ בַּטְרַפְחָת וּשְׁלֹחֻפִית וּבִנְיָטֵל הָאֵם^ז הוּהוּ עוֹצֵדָה וְהֵאֱכִילָה רַבִּי טְרַפּוֹן לְכַלְצִים וְאֶחָד וּבִרְסָה הֵאֵם הוּרוֹ בַּטְרַפְחָת לְהִיתְרָא וּכְרְצִי צוּפֶק לְהִיתְרָא^ח כו' וְרִש"י וּלְתַלְתּוֹת מְנוּרָה בְּנִר"א וְעוֹד דִּלְכָּתִי הוּי לִיָּה לְמִיבְעִיָא אוֹ דִּילְמָא תְּרִוּיָיָא מִשְׁמַע דְּהָא שְׂרָגָה דְּמִשְׁחָא דְּשִׁרִי לְטַלְטֵלָה הֵינּוּ לִר' שְׁמַעוֹן^ט וְעוֹד ל' שְׁמַעוֹן דְּנִפְסָא^י חִיקֶס לִיָּה לִבְעִי אֵלִיבָא דְּרִבִּי שְׁמַעוֹן לֶכָּךְ פ' בְּקוּטְנָא שִׁיחָדָה לְמַעוֹת^י 103 וְרַבָּה נִמְי אִית לִיָּה כְּדֹאמַר אֲבִי^י כָּל מִילֵי דְמַר עֲבִיד כִּי כְּכַמֶּה חֲרִיפָא שְׁמַעְתָּא דְּרַדְדִּיקי אִימּוֹר דֹּאמּוֹר^י 104 שְׂבַחָה לְתַחֲלִילָה מִי אֲמַי נִמְי אֲבִיבָא דְּרִבִּי יְהוֹדָה לֹא מִיירִי בְּהַדְלִיקוֹן בִּי בִּצְלוֹתָה שְׂבַח וְשִׁימ' שֶׁ לֹא לִכְרֹת שֶׁל מַתָּה מִטְּפֵאֵל דְּנִפְסָא אֲסוֹר אֲפִי^י לְרִבִּי שְׁמַעוֹן (גמ' 17.) אֲבָל אֲלֵא שְׁרִיחוֹ רַע וְחוֹי לְכַסּוּיָּה מִנָּה אֲבָל נֵר שָׁן מְקָפָה לִיָּה לִגְמִי

מלשלוט הואיל וחזו לכסויי בהו מנא דנפטא. שני צורורות הואיל ואינה תורת כלי עליהו

בשבת אלא נר דר"ש. ריטצ"א. כח. דלר' יהודה דמשחא נמי אסור בישן, [מחמת מיאוס. ריטצ"א
לא. במילתיה דרבא דהוה מנח סכינא א

מזו.

רבי שמעון נר שהדליקו בצותה שבת והא דלא פסיק רבי יוחנן כרבי מאיר דהא קבר לגמרי כוותיה דשרי מוקאף מחמת מילום ואסר מוקאף מחמת איסור נקט רבי יהודה משום דבכל מקום הוחרב גבי מוקאף ועוד דלא מצינו דאית ליה לרבי מאיר מוקאף מחמת איסור גרידא אלא מצינו דאית ליה לרבי יוחנן דאיתא

תרתי מחמת מיאוס ומחמת איסור
אך לפי זה קשה לרש"א דמשמע
דנקט בזמורה אין לנו כרבי שמעון
אבל רבי שמעון מיהא שרי בזמורה
ולמאי דמפרש טעמא דזמורה משום
דלדס קובע לו מקום הכי שרי רבי
שמעון הוה אמרי' בריש כל הכלים
(לקמן דף קכג.) הכל מודים בסרי חירי
ומזורי כיון דקפיד עלייהו מיחד להו
מקום וגרלה לפרש"י דרבי יוחנן פסק
כרבי יהודה בזמורה מחמת מיאוס
וכ"ש בזמורה מחמת איסור א) כדמוכח
בפרק בתרא (דף קמ.) דקאמר כצולי
שבת הלכה כרבי שמעון דר ממזקה
מחמת מיאוס וחד אמר ממזקה מחמת
מיאוס נמי הלכה כרבי שמעון דר
ממזקה מחמת איסור דהיינו שהדליקו
בה בראותה שבת והא דקאמר אנו אין
לנו אלא דבר כרבי שמעון לאו משום
דסגר כוותיה דבר אלא כלומר אין
לנו שיעור אפי' רבי שמעון דמיקל
אלא דבר אצל' כמורה אסר' והשתא
קיימי תריביהו אחד ביימא וחד מני
נמי למינקט רבי מאיר:

והוא בילת חתנים דאדם קובע לה מקום. פי' רש"י דלדס קובע לה מקום כמו למורה ואפ"ה שרי שמואל אלף ודאי לא חשיב קציעות שלה ושל מנורה קציעות אלף היכא דקבע מקום לגמרי' כדלמר צפ"ה כל הכללי (לקמן קכג. ושם):

דחוליות בין גיולה בין חסונה אסורה. כן חשיב לר"י

מִשּׁוֹם כְּבוֹדוֹ דִּר' יוֹחָנָן
לְמַלְטוּלָה דִּנְפֻטָא
נְמִי שְׂרִי לְמַלְטוּלָה
הוּה מְאִיֶּסן בִּי כִרְעִיָּה
עֲשׂוּרִיָּה א"ל מ"ט רַבָּה
לִיָּה א"ל הוּאִיל וְחוּזִיא
וְחוּזִיא לְכִסּוּי
כְּלִי עֲלֶיהָ מִי לֹא תִנְיָא
הַשִּׁירִים

בגוֹן¹³ אֶהְיוּלוֹת מַחֲזִירִין יָחַד וְאִינֶם מִתְּפַרְקִין וּפְעָמִים מִטְּוִן אֹתָם
 יִתְרָא אוֹ דִּילְמָא בְּמִנְהָה הוֹרָה לְאִיסוּרָא וּבִרְ"שׁ בְּנֵי לְהִיתְרָא.
 וּמִעוֹן¹⁴ בְּנֵי¹⁵ וּכְרֵי שְׁמֵעוֹן בְּנֵי לֹא סָבִירָא לִיהִי¹⁶ דְּהֵג¹⁷ אִיתָא אֲבָל
 הוֹרֵי טַרְפַּחַת לְאִיסוּרָא וּכְרֵי צוֹפֵק לְהִיתָא אוֹ דִּילְמָא הוֹרֵי
 לֹא שִׁיךְ לְמִיתְלִי¹⁸ מִנּוּרָה בְּנֵי כְתָלִי טַרְפַּחַת צוֹפֵק¹⁹ דְּהֵבֵא אִין
 לְלֹא בְּעִי לְמִימַר דִּר' לֹא סָבֵר בְּנֵי כִרְ"שׁ מִשּׁוּם²⁰ דְּרִיבִ"ל פְּסִיק לְעִיל
 לְהִיתָא כְּדָאמַר הָא אוֹ דִּילְמָא הוֹרֵי טַרְפַּחַת לְהִיתָא וּכִר' צוֹפֵק
 לְאִיסוּרָא דֵּאֵךְ שִׁרָא לֹא דִּיתֵי הָתֵם יֵי הָא הָתֵם לִיהִי טַרְפַּחַת הָא
 הִלְכָה חֲמוּרָא טַרְפּוֹן וְאִמַר לִיהִי עֲקִיבָא טַרְפּוֹן דְּבִר' מִשְׁנֵה אִתָּה
 הוֹרָה בְּמִנְהוּרָה לְהִיתָא כִרְ"שׁ בְּנֵי וְחֵדָא הוֹרָה הוּי וְאִין גִּרָאֵה דְאִין
 לְהִיתָא: **דְּנִפְטָא אִסוּר לְאִיִּטְלָה.** פִּי בְּקוּנָה אִפִּילוֹ לִרְ"שׁ וְכֵן
 פְּרִיךְ רַבָּא בְּסִמּוֹן לְרַבָּה וְרַב יוֹסֵף מִ"שׁ מִלְּרִוּוֹת שְׂבַחְנָר וְאִי שִׁיר ר'
 דְּהֵבֵא אֲלִיבָא דִר' שְׁמֵעוֹן קָאִי וְאִשְׁע' דְּרַב אִית לִיה מוֹקֶשׁ אִי גִבִי מִטָּה
 וְרַב יוֹסֵף מִנִּי מִשְׁמַע דִּיתֵי לִיה מוֹקֶשׁ בִּפ' נוֹטֵל (לְקַמָּן קִמָּנ): ²¹ דְּקָאמַר
 הֵבֵא אֲלִיבָא דִרְ"שׁ קָאמַר וְלִיה לֹא ס"ל וְמִיָּהוּ גִרָאֵה לְפִרְשׁ דְּהֵבֵא מִיִּירִי
 אִי דְּמַשְׁחָא שֶׁל מִתְּכַת שִׁיר לְטַלְטוּלָה וְאִפִּילוֹ לְרִבִּי יְהוּדָה כְּדִתְנִיָּא לְעִיל
 אִין דְּמֵאִס טִי' מִנֵּר יֵשׁ וְרַבָּה וְרַב יוֹסֵף שִׁרָא אִפִּי' לְרִבִּי יְהוּדָה לְלֹא
 י מִשּׁוּם דְּמֵאִס וְאִפִּילוֹ מִכִּסְיוֹ מִנָּה: [וְעִי' הוֹס' מִנְחֹת מֵא: דִּירָה ל' מִיָּלִי:]
 וְאִמַר

כחותיה, דאטא לאשמעין דס"ל כ"ש בנו. מוס' הרא"ש. כד. (מ)ומית' ר' יהושע בן לוי. כה. בטורפת ובוקפ. מוס' מליון ו: י"א אינעל. כו. או דלמא הוורו בטורפת להיתרא כריב בור. ודוהשאט ינחא אל מספאק ליה [התם] אם הוורו בטורפת לאיסורא דמלתא דפשיטא היא דשר. ויבחדש, אפי' נח נפט לאמר. רמב"ן. כס. מבעי ליה לרברא ורב ויסק. מוס' הרא"ש. ל. יונה. ח' הר"ן. לב. רבנן. מוס' הרא"ש.

עין משפט
נר מצוה

נו א ב מיי פכ"ו מהל'
שבת הלכה יא טוש"ע
או"ח סי' רעט טעיק ז:

תום' ישנים

(א) ופי' זה חמור מוקפה
מחמת מילום מחמת
מחמת אסור לה' ויחנן מלה
דחייב בידים כמו נצילה
דפסק כרש"י ורב כפר אסור
דקאמר בפ"ק דחולין י"א
[טז.] פ"ק כל שרי ר"מ ב'
אבל שוטט דלון ר"ח
לכוס אלג' ר' מילום ית' ר"ח
בפרקין [עלול מד.] מוקפה
מחמת מילום ד' להי אחר
בפרק בתרא דרב כפר
במדרבנן דחזי אסור
דחי מוקפה מחמת מילום
דפי' ר"ת בפ"ק מוכח
מ"ש דלדידיה מחמת אסור
חמיר ט"ז

מוסף תוספות

[illegible][illegible]